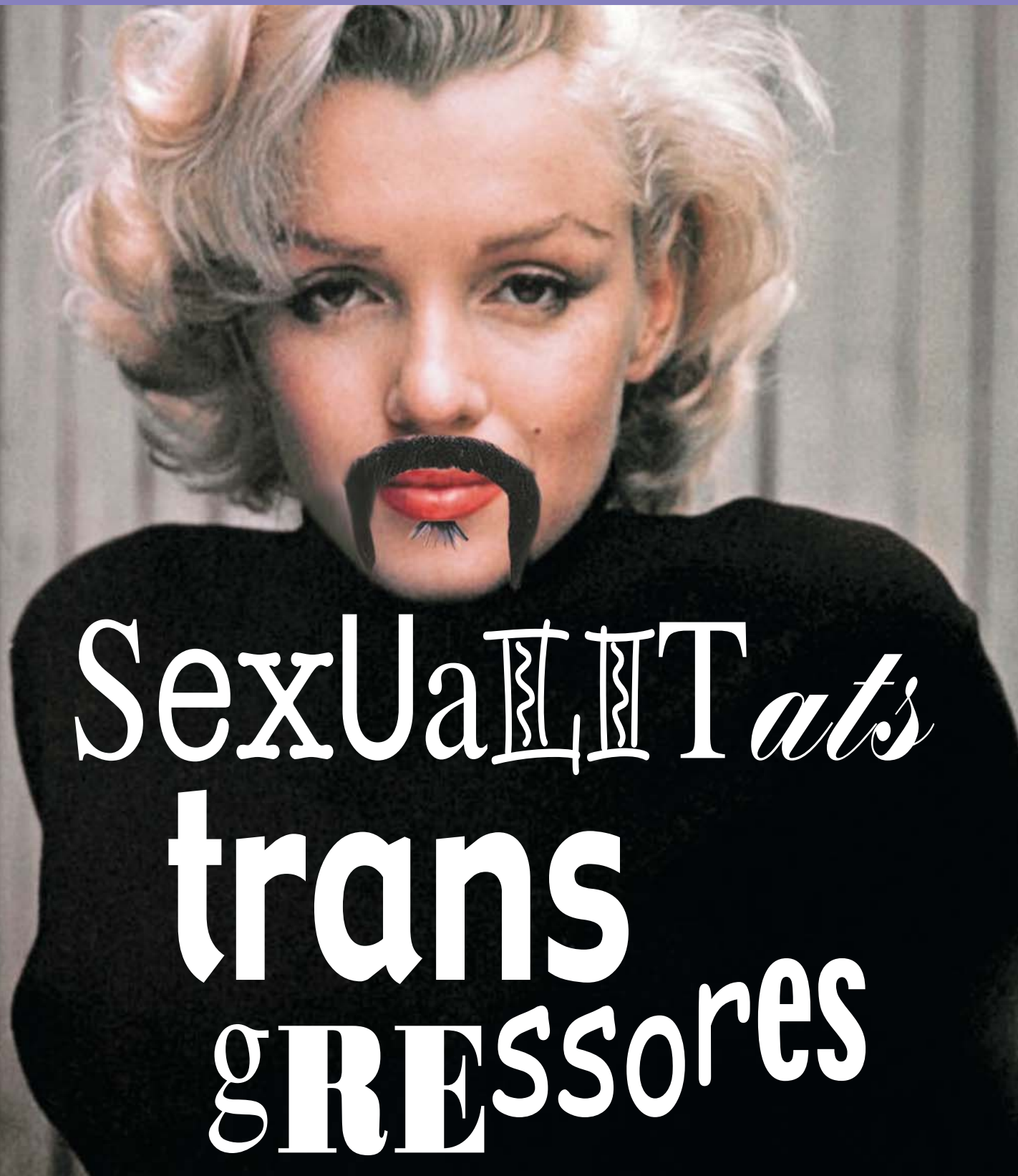

Xarxa Feminista

FULL INFORMATIU Núm. 40 · desembre 2008

SexUaLITats trans gressores

Reserveu-vos el 13 de desembre

**Assemblea de la Xarxa Feminista i visionat de la pel·lícula *Gendernauts*
10,30 hores C/Casp, 38 pral.**

Sexualitats transgressores

La jornada "Sexualitats transgressores" va superar de llarg les expectatives que teníem. Moltes dones ens han fet arribar uns comentaris molt positius per com es van anar desenvolupant les aportacions i com els continguts van anar sumant matisos i diferències. En acabar, moltes compartíem la sensació d'haver copsat una mica més de la realitat, d'entendre i saber més de nosaltres mateixes i de les alteritats del nostre voltant.

Tot i així, també és veritat que l'ambigüitat del títol havia creat expectatives molt diverses entre l'assistència i potser va ajudar a sorprendre a una part del personal. Hi havia dones que tenien ganes de parlar sobre experiències més personals, altres volien debatre sobre lesbianisme i altres aprofundir en el pensament trans.

Tant amb les exposicions des de la taula que van estar molt ben preparades com amb les intervencions des del públic es van tocar moltes de les facetes que comporta un tema tant ampli i tant interessant. Un aspecte comú a totes les intervencions i que va ser una constant al llarg de tota la Jornada va ser el posicionament en contra del sistema patriarcal i de la seva concepció del món.

Al matí, va començar la Flavia Limone plantejant com el patriarcat pretén que la sexualitat de cada persona estigui lligada a una única identitat de sexe/gènere/orientació sexual, tot en el mateix ordre dicotòmic i sense bellugar-se del guió normatiu. Un manament del patriarcat que sustenta tota la construcció de generació i transmissió de coneixement per tal de garantir la perpetuació

del sistema. En canvi, la Flavia afirma amb contundència que el sexe, el gènere i l'opció sexual són coses diferents i que no existeix una sexualitat de dona o d'home, "normal" o "anormal". Ens proposa que totes ens mirem a nosaltres mateixes amb una mica d'atenció i fem memòria de la nostra pròpia història vital i podrem reconèixer, de ben segur, en el nostre cos i en els nostres sentiments, múltiples desitjos sexuals que no coincideixen exactament en el perfil estereotipat de dona o d'home.

La Rosa Sanchís ens va parlar de la seva experiència de treball amb noies i nois joves per desmuntar el procés de socialització del sistema patriarcal i donar elements per viure tot tipus de relacions i practicar la sexualitat amb llibertat. Té una llarga experiència i una reflexió molt interessant i valuosa sobre el seu treball per una educació afectiva i sexual de qualitat. Treballa a partir dels estereotips que es transmeten a través del mitjans de comunicació perpetuant uns models d'opressió i desigualtat cap a les noies i les dones. La Rosa creu que gràcies al feminisme s'estan produint transformacions i proposa que educar sigui propiciar la reflexió personal i la recerca, no les

recptes per descobrir el valor de la sexualitat lluny del científisme sense ànima d'una banda o de la pornografia emocional de la teleporqueria de l'altra.

La Montse Rifà des de la seva experiència de lesbiana feminista i de mare ens va animar a construir una societat sense opressions que només serà possible si som capaces de deconstruir les sexualitats normatives i canviar els prejudicis i els estereotips. Considera que s'ha de treballar amb d'altres formes de representació posant en qüestió les tecnologies i mitjans de representació hegemònics per visualitzar les diferents opcions on dialoguen desitjos, sexualitats, cossos i identitats diverses. Proposa trencar amb els límits forts, de tipus organitzatiu i institucional, que imposa i determina el sistema patriarcal.

Després de dinar, Maria Encarna Sanahuja va presentar la taula de la tarda dient que se sentia contenta i orgullosa d'estar en un espai obert a tots els gèneres i totes les orientacions sexuals. Va afegir que s'està lluny encara de l'acceptació de la diversitat dels sexes-gèneres però que és hora d'establir aliances amb tots aquells grups -intersexuals, transsexuals,

transgènere, gais i lesbianes- que com les feministes lluiten contra els pilars del patriarcat. A continuació van parlar Sandra Fernández, de la Acera del Frente de Madrid i Miquel Missé activista de la Guerrilla Travolaka. La Sandra ens va explicar que actualment l'únic camí per arribar a ser reconegut com a transsexual passa per la consideració de que és una patologia que s'anomena disfòria de gènere. A partir d'aquí es posen en marxa uns mecanismes que finalment desemboquen en unes operacions per encaixar en un dels dos sexes després de patir reconeixements, proves, interrogatoris, hormonacions, etc. Dins del moviment trans existeix un debat sobre quina estratègia seguir perquè la conceptualització com a la malaltia ja no serveix però encara no s'ha construït un horitzó polític alternatiu o les perspectives que s'apunten resulten massa radicals per a sectors del moviment.

Miquel Missé es defineix com activista trans, feminista i anti-patriarcal, que viu i es socialitza en masculí tenint un cos de dona. Amb una clara consciència de ser minoria dins del col·lectiu trans pel fet de rebutjar la definició mèdica de la transsexualitat i la obligatorietat dels tractaments hormonals i quirúrgics, es planteja la seva opció de resistència sent molt conscient que l'entorn i les seves condicions personals han estat molt favorables en el seu cas. Va ser molt original i en un camí d'exploració de la relació entre feminisme i transsexualitat tot reflexionant al voltant de les vivències més que a partir de conceptes teòrics. Ens va fer veure com n'és d'impossible no parlar des d'un gènere perquè el nostre cos, la forma de vestir i de parlar ens col·loca en una identitat sexual determinada; els aparells genitals són els que continuen definint els homes i les dones i moltes vegades, més de les que sembla, hi ha ambigüitat i contradicció en la realitat dels cossos on vivim.

Aquesta mini crònica de la Jornada només intenta comunicar-vos algunes de les idees que van sortir perquè considerant que totes les aportacions van ser molt apassionants, hem decidit iniciar una col·lecció de llibres amb aquests textos. És a dir, podreu disposar de les intervencions en la seva totalitat en un llibre que volem tenir editat pel 8 de març vinent i del qual ja us informarem quan en farem la presentació.

Per acabar dir-vos que ens va emocionar sentir la joventut i l'empenta de la Sandra i Miquel per vindicar el dret al propi cos sense límits i les paraules de la To, de Dones No Estàndards, que va posar un toc de realitat a les nostres diferències amb les seves paraules: "A les persones que han tingut relacions afectuoses i sexuals amb mi, tothom les titlla de perverses. Això provoca que molt poca gent s'acosti. La meua sexualitat és quelcom inexistent a l'imaginari col·lectiu".

GENÈRNÀUTS

El documental que projectarem es titula *Gendernauts* i està dirigit per Monica Trut, alemanya que ha realitzat vídeos que tenen per tema central el feminisme, el sexe i la sexualitat. A *Gendernauts*, Trut revisa críticament la construcció social de la sexualitat i planteja diverses experiències relatives a la mobilitat dels gèneres, posant de manifest la disfunció entre les vivències personals i l'ordre social establert.